

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ
ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ

ເລກທີ 01 /ກມສພ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2021

ສະພາແຫ່ງຊາດ	
ເລກທີ	1663
ວັນທີ	25.1.21

ຄໍາສັ່ງ

ວາດວຍເພີ່ມທະວີການນໍາພາຊື້ນໍາ ຂອງຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ

ເຖິງ: ສະຫາຍ ເລຂາຄະນະພັກ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ.
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ສະໄໝວິສາມັນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະໄໝ XI ທີ່ດໍາເນີນແຕ່ວັນທີ 21-25 ມິຖຸນາ 2021.

ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ພັກ-ລັດເຮົາ ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ນໍາພາຊື້ນໍາ ຕໍ່ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ
ດ້ວຍການກໍານົດທິດນໍາ, ນະໂຍບາຍ, ວາງມາດຕະການຕ່າງໆ ອອກຢ່າງຄົບຊຸດ ແລະ ຊື້ນໍາການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຢ່າງແທດເຖິງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດເຮົາ ໃນປະ
ຈຸບັນ ຍັງຢູ່ໃນສະພາບບອບບາງຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ງົບປະມານປົກກະຕິຂອງລັດ ບໍ່ສາມາດຊໍາ
ລະສະສາງໜີ້ໂຄງການ ທີ່ລັດລົງທຶນຜ່ານມາ ຕາມກໍານົດ; ການຂາດແຫຼ່ງທຶນຊໍາລະໜີ້ສິນເງິນກູ້
ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ; ຄວາມອອນແອ ຂອງຄັງສໍາຮອງແຫ່ງຊາດ ທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຮັບປະກັນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດດັດສົມມະຫາພາກ ແລະ ປະຕິບັດການຊໍາລະສະສາງສາກົນ.
ຍັງຢູ່ໃນສະພາບການແຜ່ລະບາດ ຂອງເຊື້ອພະຍາດໂຄວິດ-19 ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພທໍາມະຊາດ,
ຍັງພາໃຫ້ສະພາບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຂອງປະເທດເຮົາ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສະສົມມາຫຼາຍປີ
ຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ນັບມື້ທະວີຄວາມເຄັ່ງຮ້ອນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເຊິ່ງອາດບໍ່ສະເພາະແຕ່ສິ່ງຜົນກະທົບຮຸນແຮງ
ໂດຍກົງ ຕໍ່ສະຖຽນລະພາບ ຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຫາກຍັງອາດເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື້ອໝັນ
ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ຕໍ່ການນໍາພາຂອງພັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ນັບມື້ນັບຫຼຸດລົງ.

ສະພາບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເລັ່ງທວງຢ່າງຮີບດວນໃຫ້ພັກ-ລັດເຮົາ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີການນໍາພາ
ຊື້ນໍາ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໂດຍຍົກລະດັບການແກ້ໄຂບັນຫາ
ດັ່ງກ່າວ “ເປັນວາລະແຫ່ງຊາດ”; ການກໍານົດເປັນວາລະແຫ່ງຊາດ ວາດວຍ “ການແກ້ໄຂຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ” ເປັນເຫດການການເມືອງສໍາຄັນ ທີ່ເປັນປະຫວັດການ
ຂອງປະເທດຊາດ ໃນການຕັດສິນໃຈດ້ານຍຸດທະສາດ ຂອງພັກ-ລັດເຮົາ, ເປັນການສ້າງກົນໄກ
ປະຕິບັດ ທີ່ມີການປະສົມກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ວິທີປົກກະຕິທີ່ມີຢູ່ ກັບວິທີ ແລະ ມາດຕະການພິເສດ
ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການແກ້ບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ທີ່ມີທ່າອຽງ ແລະ ຄວາມ

ສຽງອາດຈະຕົກເຂົ້າສູ່ວິກິດການ ໃຫ້ຜ່ອນຄາຍລົງ ແລະໃຫ້ມີພື້ນຖານຫັນປ່ຽນດີຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ ດ້ວຍການປັບປຸງນະໂຍບາຍ, ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງບາງດ້ານ ໃຫ້ມີລັກສະນະບຸກທະລຸ ແນໃສ່ແກ້ໄຂ ບັນຫາໃຫ້ໄດ້ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນເປັນກ້າວໆ. ທົ່ວພັກ, ລັດ, ທົ່ວສັງຄົມ ຕ້ອງຖືວາລະແຫ່ງຊາດ ປຽບສະເໝືອນ “ບັນຮົບເສດຖະກິດ” ໃນເງື່ອນໄຂຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ສຸດ ທີ່ຕ້ອງຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈກັນ ບຸກເຂົ້າສູ່ສະໜາມຮົບຢ່າງກ້າຫານ, ເສຍສະຫຼະ ແລະ ໃນທີ່ ສຸດຕ້ອງຍາດເອົາໄຊຊະນະໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ.

ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ອອກຄໍາສັ່ງ:

1. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ນໍາພາຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ເນື້ອໃນວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການ ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກ ພັກ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ທຸກຊັ້ນຄົນ ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ເປັນເອກະພາບສູງ ຕໍ່ເນື້ອໃນຈິດໃຈ ຊີ້ນໍາ ແລະ ມີຄວາມຕັດສິນໃຈເດັດດ່ຽວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຢູ່ປະເທດເຮົາ.

- ວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ - ການເງິນ ແມ່ນການແກ້ໄຂບັນຫາສໍາຄັນ, ຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຂອງຊາດ ທີ່ໄດ້ສະສົມມາຫຼາຍປີ ໃຫ້ ຜ່ອນຄາຍລົງ ໂດຍໃຫ້ຖືເອົາການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເປັນໜ້າທີ່, ພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ ຂອງພົນທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ. ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເປັນໜຶ່ງໃນ ບັນຫາໃຈກາງ ຂອງການຜັນຂະຫຍາຍ ມະຕິ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ ແນໃສ່ສ້າງ ພື້ນຖານທີ່ເປັນຫົວຈັກແກ່ດຶງ ການສ້າງການຫັນປ່ຽນ ທີ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ.

- ໃຫ້ກໍາແໜ້ນທິດນໍາ ມະຕິ XI ຂອງພັກ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງ ແໜ້ນແຜ່ນ ລະຫວ່າງ ການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານການເງິນ-ເງິນຕາ ແລະ ໜີ້ສິນ ສາທາລະນະ, ກໍາຈັດຄວາມສຽງທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ສະພາວະວິກິດທາງເສດຖະກິດຮ້າຍແຮງ ກັບການ ຮັບປະກັນການສ້າງບັນດາປັດໄຈອັນຈໍາເປັນ ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; ໝາຍຄວາມວ່າ ການແກ້ໄຂບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ, ດ້ານໜຶ່ງ ແມ່ນສຸມໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກ, ຫຍຸ້ງເຫຍື່ອ ທີ່ພວມເລັ່ງທວງຮີບດ່ວນໃນປະຈຸບັນ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບົບເປັນກ້າວໆ ແນໃສ່ຍົກສູງຄວາມສາມາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຂອງລັດ, ໃນນັ້ນ ບາງອັນຕ້ອງນໍາໃຊ້ ນະໂຍບາຍ, ກົນໄກພິເສດແບບບຸກທະລຸ, ໃຊ້ເວລາໄວໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ, ແນ່ນອນວ່າ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຈໍາຕ້ອງແກ້ໄຂ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ໃຊ້ເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອຜ່າມ້າງອັນເກົ່າ, ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ປະໃຫ້ແກ່ຍາວ; ຕ້ອງປັບປຸງແບບແຜນນໍາພາໃນການແກ້ໄຂຕົວຈິງເປັນລາຍອອກທິດ, ລາຍເດືອນ ແລະ ປະຈໍາປີ, ມີຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ, ບຸກທະລຸ ທີ່ບໍ່ມ້າງຂອດຂຶ້ນທີ່ອຸດຕັນ; ສ່ວນອີກດ້ານໜຶ່ງ ແມ່ນຍູ້ແຮງຍຸດທະ ສາດພັດທະນາຕ່າງໆທີ່ວາງອອກ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ນັບມື້ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

- ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ພາຍໃຕ້ການນໍາພາຊີ້ນໍາໂດຍກົງ ຂອງສະຫາຍ ເລຂາຄະນະພັກ; ຕ້ອງເຂົ້າ ໃຈ ແລະ ມີທັດສະນະທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເດັດດ່ຽວ ກໍາເບິ່ງບັນຫາຢ່າງຊີ້ຕົງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ

ຢ່າງພາວະວິໄສ ໂດຍໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຂັ້ມງວດ, ເດັດຂາດແທ້ໆ; ຍ້ອນວ່າ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເປັນບັນຫາສະສົມທີ່ແກ່ຍາວມາດົນນານ, ເປັນບັນຫາທີ່ສັບສົນຫຍຸ້ງ ຍາກ ແລະ ພົວພັນກັບຫຼາຍປັດໄຈຢ່າງກວ້າງຂວາງ; ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ກັບແນວຄິດ, ແບບແຜນ, ກົນ ໂກ, ວິທີການ, ການກະທຳ ແລະ ຄວາມເຄີຍຊົນອັນເກົ່າ-ແບບເກົ່າ...ທີ່ເກື້ອກູນ, ເຫັນແກ່ຕົນ ເອງ ແລະ ກຸ່ມກ້ອນພັກພວກ ເປັນໃຫຍ່. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສ້າງການປ່ຽນແປງໃຫ້ແຂງແຮງ, ເລິກ ເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບາງບັນຫາ ຄື:

① ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງຍົກສູງສະຕິລະວັງຕົວຕໍ່ກົນອຸບາຍ ຂອງພວກຄົນບໍ່ຫວັງດີ ທີ່ ສວຍໃຊ້ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເພື່ອມ້າງຄວາມສາມັກຄີພາຍ ໃນ ແລະ ຊ້າເຕີມບັນຫາໃຫ້ໜັກໜ່ວງກວ່າເກົ່າ; ຕ້ອງເດັດດຽວຕ້ານລັດທິສວຍໂອກາດ, ໄປ ພ້ອມກັບການສ້າງຄວາມເອກະພາບກັນສູງ ແລະ ຕັດສິນໃຈ ແກ່ບັນຫາຢ່າງຈິງຈັງ; ຕ້ອງເພີ່ມ ທະວີຄວາມສາມັກຄີເປັນປົກແຜ່ນ, ຍຶດໝັ້ນຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບກັນແທ້ໆ ຕິດພັນກັບ ການເຊີດຊູຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລວມ ໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຢ່າງເປັນເຈົ້າການ.

② ມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນດາຈຸດອອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ຫຼາຍໆດ້ານ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ມີລັກສະນະຊ້າເຮື້ອຜ່ານມາ ໂດຍເລີ່ມແຕ່ ການແກ້ໄຂບັນຫາໃນຈົນຕະນາການ ດ້ານທິດສະດີ, ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການຮັບຮູ້ສະ ພາບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ຈົນເຖິງການຕັດສິນໃຈແກ່ບັນຫາດ້ານໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ, ການປັບປຸງກົນໄກຄຸ້ມຄອງລັດ ໃນແຕ່ລະດ້ານ, ແກ້ໄຂບັນຫາຫຍຸ້ງໃນພັກ ແລະ ໃນສັງຄົມ ທີ່ບົດ ເບື້ອນທາດແທ້ ຂອງພັກ ປະຕິວັດ ແລະ ຂອງລະບອບໃໝ່. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນໜ້າທີ່ການເມືອງອັນ ໜັກໜ່ວງທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄະນະພັກທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເພີ່ມຄວາມກ້າຫານຕັດສິນໃຈ, ຍົກສູງສະຕິຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມເປັນເຈົ້າການປະຕິວັດສ້າງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວຊີ້ນຳພຶດຕິກຳ; ແກ້ໄຂໃຫ້ໄດ້ສະພາບເວົ້າ-ວາງ-ເຮັດ ແບບລວມໆ, ບໍ່ເຂັ້ມງວດດ້ານລະບຽບວິໄນ ແລະ ການດຳ ເນີນວຽກບຸກຄະລາກອນ ນຳພາຄຸ້ມຄອງ ແບບຕາບຈູນ,...

③ ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ແມ່ນຕິດພັນໂດຍກົງກັບການປັບປຸງພາຍໃນ ພັກ, ຂອດຂັ້ນ ດ້ານການບໍລິຫານລັດ, ຕົກຖອຍຜົນປະໂຫຍດ ຂອງບຸກຄົນ, ກຸ່ມກ້ອນ ທີ່ຂັດຂວາງ ຖວງດຶງການພັດທະນາ, ຕ້ອງຖືເອົາຜົນສຳເລັດຜ່ານການຫັນປ່ຽນຕົວຈິງ ເປັນບັນທັດການແຫ່ງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ນຳພາ ຢູ່ແຕ່ລະບອນ. ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງ ກວດກາການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການຕົວຈິງ, ພ້ອມທັງດຳເນີນການທາງວິໄນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ການລະເມີດ ຫຼື ການເມີນເສື້ອ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ກໍຄື ບັນດາ ມະຕິ, ຄຳ ສັ່ງ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ຂອງຂັ້ນເທິງວາງອອກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

- ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃຫ້ຢູ່ບົນພື້ນຖານການຍຶດໝັ້ນ ຫຼັກການນຳພາຂອງພັກ, ເຄົາລົບກົດເກນພາວະວິໄສ ແລະ ເນັ້ນໜັກເປັນພິເສດຕື່ມ 3 ຫຼັກການ ຄື: ເດັດຂາດ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຫຼັກວິທະຍາສາດ ດັ່ງນີ້:

ເດັດຂາດ: ຕ້ອງມີຄວາມຕັດສິນໃຈສູງສຸດ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ບົນພື້ນຖານຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບສະພາບຄວາມຮຸນແຮງ, ຄວາມເລັ່ງທວງ ຂອງບັນຫາເສດຖະກິດ-ການ

ເງິນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຊ້ນະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ-ເດັດຂາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ເພື່ອໃຫ້ມີໝາກໄພນຕົວຈິງ.

ໂປ່ງໃສ: ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້, ປະຊາຊົນ, ສັງຄົມ ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສາມາດຕິດຕາມ, ກວດກາ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕັດສິນໃຈບັບປຸງປ່ຽນແປງຕົນເອງ ກໍຄື ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ມີຫຼັກວິທະຍາສາດ: ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຈຳຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນິຊຳນາ ໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ ທາງດ້ານຫຼັກວິຊາການ ແລະ ວິຊາສະເພາະ, ເຄົາລົບກົດເກນ, ຫຼັກວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງບໍ່ອາດເຮັດຕາມລຳພັງໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກອັດຕະວິໄສ ສ່ວນບຸກຄົນ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຊຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ລະດົມສະຕິປັນຍາ, ບົດຮຽນ, ປະສົບການທີ່ມີ ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ວາງແຜນ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈແກ້ໄຂບັນຫາ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ.

- ທຸກໆວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ວາງອອກ ຕ້ອງນຳໄປສູ່ການຊີ້ນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເຊິດຊອຄວາມເປັນເຈົ້າການສູງສຸດ ຂອງທຸກພາກສ່ວນ ໃນລະບົບການເມືອງ ຕິດພັນກັບ ການປຸກລະດົມບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ກໍຄື ໝົດທົ່ວສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການຕົວຈິງ ໃຫ້ແຂງແຮງ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຊີ້ນຳ ຂອງຄະນະພັກ, ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ຂອງອົງການປົກຄອງ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ.

2. ໃຫ້ຄະນະພັກກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໃນທົ່ວປະເທດ ເພີ່ມທະວີການນຳພາຊີ້ນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ດັ່ງນີ້:

① ສົ່ງເສີມການສ້າງຖານການພະລິດ-ທຸລະກິດ, ການບໍລິການ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຖານລາຍຮັບ ໂດຍເລີ່ມຈາກ ການກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງການພະລິດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ, ຫຼາຍລະດັບ ແຕ່ຮາກຖານຂຶ້ນມາ; ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຍູ້ແຮງການພະລິດ ຕາມທິດສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການພະລິດພາຍໃນ, ເພີ່ມການສົ່ງອອກ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ບັບປຸງກົນໄກສົ່ງເສີມ ດ້ວຍການຈັດລຽງບູລິມະສິດ ແລະ ກຳນົດລາຍການສິນຄ້າ(ຂະແໜງການ) ທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ເຂດທີ່ຈະພະລິດຢ່າງລະອຽດ; ດຳເນີນມາດຕະການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ພະລິດພາຍໃນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊາວກະສິກອນ, ອຳນວຍການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ຈາກຖານພະລິດ ສູ່ຕະຫຼາດຊົມໃຊ້; ຄຽງຄູ່ກັບການກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ SMEs ທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນຮູບປະທຳ ຕ້ອງຫັນເປັນໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອງ່າຍແກ່ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ. ການສົ່ງເສີມການພະລິດ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການພະລິດເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ຢ່າງແຂງແຮງ ໄປຍັງຕະຫຼາດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເປັນກ້າວໆ. ເວົ້າລວມແລ້ວ ຕ້ອງຫັນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເພິ່ງຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບຕ່າງປະເທດໝົດທຸກຢ່າງ; ຕ້ອງຍູ້ແຮງຕື່ມ ປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດ ດ້ວຍກົດໝາຍ, ຫັນໄປສູ່ສັງຄົມການພະລິດ, ສັງຄົມນຳໃຊ້ເງິນກີບ, ບໍ່ໃຫ້ເປັນສັງຄົມບໍລິໂພກ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຊະຊາຍ.

② ສຸມໃສ່ແກ້ໄຂການຮົ່ວໄຫຼຂອງການຈັດເກັບງົບປະມານ, ແກ້ທັງກົນໄກ-ລະບຽບການ, ແກ້ທັງຂອດການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມລາຍຮັບງົບປະມານ ເຂົ້າລັດ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເປັນອັນພື້ນຖານທຳອິດ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງພັກ-ລັດ; ເກັບລາຍຮັບບໍ່ໄດ້ພຽງພໍກໍເຄື່ອນໄຫວ ຫຍຸ້ງຍາກແຕ່ຫົວທີ, ເກັບໄດ້ລາຍ ຮັບມາທໍ່ໃດ ກໍຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງປະຢັດ ເພື່ອຍັງເຫຼືອເງິນສຳ ລັບໄປຊໍາລະໜີ້ສິນ ທີ່ໜັກໜວງ ແລະ ຂຽວຂາດ, ເດັດຂາດ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຕົກເປັນປະເທດທີ່ຊໍາລະໜີ້ ສິນບໍ່ໄດ້, ເຖິງວ່າ ພວມປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຊໍາຕື່ມອີກ ຍ້ອນພົນກະທົບຈາກການລະບາດ ຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19, ຍິ່ງຕ້ອງເພີ່ມທະວີຫົວຄິດປະດິດສ້າງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບງົບປະມານ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ຕ້ອງຍູ້ແຮງການຈັດເກັບລາຍຮັບ ຈາກການລາຍ ຮັບທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ຖານລາຍຮັບໃໝ ຕາມທິດທັນເປັນທັນສະໄໝ ໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເອເລັກໂຕຼ ນິກ; ດຳເນີນມາດຕະການ, ວິທີການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ວິສາຫະກິດທຸກປະເພດ ຫັນມາຖືບັນຊີ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອກ່າວສູນການກວດສອບທີ່ໂປ່ງໃສ; ຕ້ອງສ້າງກົນໄກ, ລະບົບດຳເນີນ ແລະ ປະຕິບັດ ມາດຕະການເດັດຂາດ, ເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ພະນັກງານລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ເຮັດຜິດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບວິໄນດ່ານແຜນການ-ການເງິນ; ສືບຕໍ່ຍູ້ແຮງການປັບປຸງກົງຈັກ, ປັບປຸງກົນໄກ ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດ່ານງົບປະມານ-ການເງິນໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຂາດຕົວ ເປັນຕົ້ນໃນການຈັດເກັບ ລາຍຮັບ ລະຫວ່າງຂະແໜງການສູນກາງດ້ວຍກັນ, ລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມມະ ຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ ກໍຄື ທິດ 3 ສ້າງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງລະບົບ ງົບປະມານ-ການເງິນ ຈາກທ້ອງຖິ່ນ ຂຶ້ນມາ, ບັນຫານີ້ ຕ້ອງແກ້ໃຫ້ຕົກ ໃນໄລຍະປະຕິບັດ ວາລະ ແຫ່ງຊາດນີ້.

ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍໃໝ່ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນທາງ ເສດຖະກິດ ອອກໃຫ້ໄວ ແລະ ນຳເຂົ້າສູ່ການປະຕິບັດ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ ເຊິ່ງຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ ແກ່ການສ້າງລາຍຮັບໃໝເຂົ້າງົບປະມານ ກໍຄື ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ເປັນຕົ້ນ ການຫັນຊັບສິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (ທີ່ດິນ, ແຮທາດ, ແຫຼ່ງນໍ້າ...) ເປັນທຶນ, ນະໂຍບາຍພົນລະເມືອງກິດ ຕິມະສັກ ແລະ ອື່ນໆ, ...ນອກນັ້ນ ກໍໃຫ້ເບິ່ງຄືນການຂຸດຄົ້ນແຫຼ່ງລາຍຮັບຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຕິດພັນກັບ ແກ້ໄຂບັນຫາຫຍໍ້ທໍ້ ເຊັ່ນ: ລົດຕົກຄ້າງ, ລົດເຖື່ອນ, ການຄ້າ-ຂາຍສິນຄ້າທາງອອນໄລນ໌, ລາຍຮັບ ວິຊາການ, ການປະມູນປ່າຍລົດເລກງາມ, ຫວຍ, ເກັບກູ້ການເສຍຫາຍຊັບສິນເງິນ-ຄ່າ ຂອງລັດ ຕາມພົນຂອງການກວດກາ-ກວດສອບ ແລະ ອື່ນໆ...

③ ຍົກສູງປະສິດທິຜົນ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ດຳເນີນບັນດາມາດຕະການປະຢັດ ຢ່າງຈິງຈັງ; ເຂັ້ມງວດວິໄນລາຍຈ່າຍ, ປະຢັດລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ການລົງທຶນພາກລັດ. ຕ້ອງຍົກລະດັບການໃຊ້ຈ່າຍ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ບໍ່ໃຊ້ຈ່າຍຟຸ່ມເຜື້ອຍ, ປະຢັດຕົ້ນທຶນ, ຫຼຸດຕົ້ນທຶນກໍ່ສ້າງໂຄງການຂອງລັດ ເຊິ່ງຜ່ານມາເຫັນວ່າ ກູ້ເງິນຫຼາຍມາເຮັດໂຄງການທີ່ມີມູນ ຄາສູງຫຼາຍທົບ ແຕ່ຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ມີຫຼາຍໂຄງການ ເຈລະຈາເຮັດສັນຍາ ແຕ່ລັດເສຍພົນປະ ໂຫຍດຢ່າງມະຫາສານ, ເອົາຄົນເຂົ້າເຮັດວຽກຫຼາຍ, ເລື້ອຍຕ່ຳແໜ່ງຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ , ມີການສົມຮູ້ຮວມຄິດກິດກັນທັບຖິ້ມໂຈມຕີຄົນເຈົ້າຄົນຂ້ອຍຕ່າງໆນາໆ. ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບການປະຕິຮູບຢ່າງຈິງຈັງ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພາລະລາຍຈ່າຍສູງເກີນຄວາມສາມາດແບກຫາບ ຂອງ ງົບປະມານ ຍັງຈະສືບຕໍ່ແກ່ຍາວ. ຖ້າບໍ່ມີການປະຢັດ ກໍບໍ່ມີການສະສົມ, ບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມ

ຂ້າມ ແຂງ ໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ-ການເງິນໄດ້; ສະນັ້ນ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ປະຢັດ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີຄັງສະສົມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມື ຂອງລັດໃນການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ແຊກແຊງ ໃນຍາມຈຳເປັນ ໂດຍສະເພາະ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ເພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ນັບມື້ນັບເປັນໄພຄຸກຄາມຮ້າຍແຮງ ແລະ ເກີດຖີ່ຂຶ້ນ. ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງເດັດຂາດ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງໃນການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟືອຍ, ໃຫ້ຖືເປັນບັນຫາ ພື້ນຖານໃນການນຳພາຊື້ນຳຂະແໜງການ ຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການປະກອບ ແລະ ນຳ ໃຊ້ພາຫະນະ; ແກ້ໄຂການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງທີ່ມີມູນຄ່າສູງເກີນຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ບໍ່ຖືກຕາມລະ ບຽບການເງິນ; ເດັດ ຂາດແກ້ໄຂບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ຂອງລັດ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ມີປະສິດທິ ຜົນດ້ານເສດຖະກິດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງໄດ້ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ຍົກສູງສະຕິປະຢັດ ໃນ ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຄົວເຮືອນ, ການຊຸມແຊວ, ການຈັດງານຮີດຄອງປະເພນີ, ການພົບປະສ້າງ ສັນຕາງໆ...ເຮັດໃຫ້ກາຍ ເປັນຄ່ານິຍົມໃໝ່, ວັດທະນະທຳໃໝ່ ຂອງສັງຄົມລາວ.

ໃຫ້ຮີບຮ້ອນຄືນຄວ້າ ປັບປຸງ, ສ້າງນິຕິກຳ ກໍຄືກຳນົດລະບອບ, ລະບຽບການທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການປະຢັດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ຊັດເຈນ ແລະ ປະກາດໃຊ້ໃນເວລາ ອັນໄວ ເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງ ຖິ່ນ-ຮາກຖານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນປະຢັດການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ, ງົບບໍລິຫານ ແລະ ຊື້ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ ທີ່ ກວມອັດຕາສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ລົດລັດ, ຫົວໜ່ວຍລາຄາຕ່າງໆ, ດ້ານພິທີການ ຮັບແຂກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການລົງໄປເຮັດວຽກ ຂອງການນຳຂັ້ນສູງ, ວິຊາການ ຢູ່ຂະ ແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ, ໄປຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ...ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຂອດຂັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ການສິ້ນ ເປືອງເວລາ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ງົບປະມານ, ເຫື່ອແຮງ, ບຸກຄະລາກອນ, ຫຼຸດຜ່ອນການລົບກວນ ແລະ ສ້າງຄວາມລຳບາກລຳຄານ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ...ບັນຫານີ້ ຕ້ອງເລີ່ມຈາກຄວາມເປັນແບບ ຢ່າງນຳໜ້າ, ຄວາມເສຍສະຫຼະອັນສູງສົ່ງ ຂອງການຈັດຕັ້ງໃນທົ່ວລະບົບການເມືອງ, ຂອງຄະນະ ພັກ-ຄະນະນຳ, ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ກາຍ ເປັນແບບແຜນປະຕິວັດ ແລະ ເປັນວັດທະນະທຳການເມືອງຂອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ.

ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄືນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບທິດນຳ ຫັນກິດຈະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຂອງລັດ ໄປສູ່ການໄລ່ລຽງ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງ ຈາກລາຍຮັບວິຊາການ ເຊັ່ນ: ບາງສະຖາບັນການ ສຶກສາ, ໂຮງໝໍ, ບາງສື່ໂຄສະນາ...ພ້ອມນັ້ນ ກໍສືບຕໍ່ແກ້ສະພາບພະນັກງານ“ເຫຼືອ-ບໍ່ພໍ”, ຫຼຸດຈຳ ນວນລັດຖະກອນໃນກົງຈັກລົງ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆທີ່ເໝາະສົມ ຕິດພັນກັບການປັບ ປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ກະທັດຮັດຍິ່ງຂຶ້ນ, ເນັ້ນປະສິດທິພາບຕົວຈິງ.

④ ເລັ່ງລັດປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ເປັນບູລິມະສິດແຖວໜ້າ ຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງແກ້ຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ແກ້ໃຫ້ຕົກ ສະພາບວິ ສາຫະກິດ ຂອງລັດ ທີ່ເອື້ອອອີງໃສ່ແຕ່ລັດ, ສ້າງໜີ້ສິນໃຫ້ລັດໄປແກ້ໄປຖິ້ມຂຸມ; ຕ້ອງດຳເນີນການ ກວດສອບ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຮີບຮ້ອນແກ້ໄຂໃຫ້ໄວ, ບໍ່ໃຫ້ແກ້ຍາວ ຕື່ມ (ໄຟຟ້າ, ທະນາຄານ, ການບິນ, ດາວທຽມ...). ການປະຕິຮູບວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ ຕ້ອງເນັ້ນ ປະສິດທິຜົນການດຳເນີນທຸລະກິດ (ນຳໃຊ້ມື້ອາຊີບ, ຄົນເກັ່ງ, ຮວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຮູບ ແບບອື່ນໆທີ່ມີປະສິດທິຜົນ) ເພື່ອເປີດທາງສູ່ການປ່ຽນແປງອົງປະກອບດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ກົນໄກ ຄຸ້ມຄອງລັດວິສາຫະກິດ ຕາມມາດຕະຖານ ຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ທັງຢຸດຕິ ແລະ ສະກັດກັ້ນການ

ເກີດສະພາບເກື້ອກູນ, ການຟຸ່ມເຜີຍອຸປະສົມບັດ ຂອງລັດ ແລະ ລວມໝູ່, ລົບລ້າງທຸກອະພິສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດພິເສດ ຂອງບາງກຸ່ມຄົນ ລວມທັງກົນໄກ, ລະບອບ-ລະບຽບ, ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ປະຕິຮູບລະບົບສະພາບຜູ້ບໍລິຫານ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບກວ່າເກົ່າ, ທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ເຄື່ອນໄຫວຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການລົງທຶນ ຂອງລັດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ຜູ້ບໍລິຫານ, ພະ ນັກງານ ຂອງລັດວິສາຫະກິດ ທີ່ບົກຜ່ອງ, ເຮັດຜິດພາດ ແລະ ລະເມີດກົດໝາຍ ຕອງຖືກແກ້ໄຂ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ຕາມສະຖານຄວາມຜິດ ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບວິໄນ ເພາະເຮັດ ໃຫ້ລັດເສຍຫາຍ, ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະເທດຊາດ, ລວມໝູ່ ຖືກສູນເສຍ. ສໍາລັບການ ປະຕິຮູບທະນາຄານທຸລະກິດ ຂອງລັດ ແມ່ນແນໃສ່ໃຫ້ສາມາດຍົກສູງຄວາມສາມາດສົ່ງເສີມການ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕ ແລະ ຂະຫຍາຍການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ທຸລະກິດ SMEs ໄປສູ່ຊັ້ນນະບົດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຕິດພັນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ບໍ່ໃຫ້ແກ່ ຍາວຕໍ່ໄປອີກ.

⑤ ແກ້ໄຂບັນຫາເງິນຕາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຢ່າງ ເປັນລະບົບ. ຫັນກົນໄກການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລະບົບທະນາຄານ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນໄປສູ່ມາດຕະຖານສາ ກົນ, ຕ້ອງຄວບຄຸມ ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາ ແລະ ການຊໍາລະສະສາງ ຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ດ້ວຍ ມາດຕະການ ໃຫ້ບໍລິສັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງຊໍາລະສະສາງເປັນສະກຸນເງິນກີບ, ເງິນຕາສະ ກຸນແຂງ, ແກ້ໄຂສະພາບບໍລິສັດຕ່າງຊາດ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ລາວ ແຕ່ບໍ່ຊໍາລະສະສາງຜ່ານທະນາຄານ ພາຍໃນ; ຮັກສາລະບົບການແລກປ່ຽນເງິນກີບ ກັບສະກຸນເງິນອື່ນ ຕາມກົນໄກຕະຫຼາດ ແຕ່ຕ້ອງ ຮັດແຄບຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນ ລະຫວ່າງທະນາຄານ ກັບຕະຫຼາດ; ຕ້ອງຕ້ານ ການກົນກິນດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ດ້ວຍການຜູກຂາດດ້ານເງິນຕາ ກໍຄື ການຜູກຂາດຕະ ຫຼາດ ແລະ ການຄອບງຳທາງການຄ້າ ໂດຍຕັ້ງໜ້າແກ້ໄຂບັນຫາການແລກປ່ຽນ, ການຊື້-ຂາຍ ສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການ ດ້ວຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແບບຊະຊາຍ ກໍຄືການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ. ສ້າງການຫັນປ່ຽນໃໝ່ລະບົບຄຸ້ມຄອງເງິນຕາ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ດ້ວຍການດໍາເນີນ ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມຄ່າສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປອດໄພ, ສາມາດເປັນເຄື່ອງມືອັນສັກສິດ ຂອງລັດ ເພື່ອຮັກ ສາສະກຽບລະພາບອັດຕາແລກປ່ຽນ, ສະກັດ ກັ້ນການເກີດເງິນເຜີ້ ທີ່ອາດເກີນຄວາມສາມາດຄວບຄຸມ, ທັງປ້ອງກັນການເກີດສະພາບເກື້ອ ພິດ.

⑥ ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການແກ້ໄຂໜີ້ສິນສາທາລະນະ ດ້ວຍການບໍລິຫານຈັດການໜີ້ຢ່າງເປັນ ລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ສົມທົບ ການຖືກການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນທີ່ຄ້າງຜ່ານມາ ເປັນບູລິມະ ສິດໃນການສ້າງແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານປົກກະຕິ ໂດຍອີງໃສ່ແຫຼ່ງລາຍຮັບພາຍໃນ ແລະ ການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ກັບການຄົ້ນຄວ້າ ວິທີການຕົວຈິງ ເພື່ອສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຜ່ອນຜັນ ຈາກປະເທດເພື່ອນມິດ ເພື່ອຊໍາລະໜີ້ ພ້ອມກັບການເຈລະຈາເລື່ອນເວລາຊໍາລະໜີ້, ຫັນໜີ້ສິນ ເປັນຮຸ້ນສວນ ໃນໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ເງິນກູ້, ພິຈາລະນາຂາຍຊັບສິນຂອງລັດ ໃນຮູບການ ຕ່າງໆ ເພື່ອມີແຫຼ່ງເງິນສົດມາຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນ. ໃນສະເພາະໜ້ານີ້ ພວກເຮົາ ຍັງມີຄວາມຈໍາ ເປັນຕ້ອງໄດ້ກູ້ຢືມຕື່ມ, ແຕ່ການກູ້ຢືມຕ້ອງຮັບປະກັນຫຼັກການ ບໍ່ນໍາມາໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ, ໃຫ້ນໍາ ໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ທີ່ສ້າງພື້ນຖານ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນ ຕໍ່.

3. ໃຫ້ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ດັ່ງນີ້:

- ສູນກາງພັກ-ລັດຖະບານ ສ້າງຄວາມເອກະພາບສູງ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຊີ້ນຳ ໃນການ ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ດ້ວຍການກະທຳຕົວຈິງ; ການແກ້ໄຂບັນຫາ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ ແມ່ນໜ້າທີ່ໂດຍກົງ ຂອງລັດຖະບານ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍແມ່ນ ສະຫາຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກຳກັບໂດຍກົງ, ຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການຕົ້ນຕໍ.

- ມອບໃຫ້ບັນດາສະຫາຍ ກຳມະການສູນກາງພັກ, ລັດຖະມົນຕີ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພັນຂະຫຍາຍເປັນມາດຕະການອັນລະອຽດໃນແຕ່ລະບັນຫາ, ແຕ່ລະຂອບ ວຽກ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຄວາມຕັດສິນໃຈແທ້ໆ, ຕົກຖອຍລັດ ທິຮູບການ, ຕ້ອງແຂ່ງຂັນກັນພັດທະນາ, ເອົາຄວາມເສຍສະຫຼະ ເພື່ອຊາດ, ເພື່ອພົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນ ເປັນທີ່ຕັ້ງສູງສຸດ.

- ໃຫ້ຂະແໜງການສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະຄວາມສາມາດຕົວ ຈິງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ນັບແຕ່ການລະດົມແນວຄວາມຄິດ, ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ວາງຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ ຈົນເຖິງການນຳພາປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ ຕາມກອບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້, ຕ້ອງຫັນເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ, ເຮັດວຽກຫຼາຍ ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຢຸດຕິການຟຸ່ມເຟື້ອຍ, ອິດທິພົນຜ່ານຜາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ພ້ອມນັ້ນ ກໍເອົາໃຈໃສ່ຊຸກ ຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນພົນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິໄປພ້ອມໆກັບການ ສະ ກັດກັນ, ແກ້ໄຂ ທຸກປະກົດການຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃຫ້ທັນການ.

- ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບເຮັດວຽກແບບລວມໆ ຕໍ່ໄປນີ້ ຄວນກຳນົດລາຍລະອຽດເປັນແຕ່ລະ ຕົວຊີ້ວັດ, ເປັນຕົວເລກຄາດໝາຍສູງ ທີ່ສາມາດຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນພົນ ການ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກຕ່າງໆ ຢ່າງຊັດເຈນ, ຖືອັນນັ້ນເປັນແບບແຜນນຳພາ, ວິທີການເຮັດວຽກ ແບບໃໝ່ ໃນເງື່ອນໄຂວິຖີຊີວິດແບບໃໝ່ (New Normal). ຄະນະພັກ, ການນຳ ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ສູນກາງພັກ, ຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດ ຫຼື ບໍ່ສຳເລັດ ຂອງ ວຽກງານ ທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

ເດັດດຽວແກ້ໃຫ້ຕົກສະພາບ ທີ່ວ່າ: ວາງແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ ອອກແລ້ວ ເຮັດກໍໄດ້ ບໍ່ ເຮັດກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ, ຕ້ອງກ້າຊີ້ນຳແກ້ໄຂບັນຫາ ຢ່າງເຖິງຖອງ, ເຂັ້ມງວດ, ບໍ່ປະປ່ອຍໃຫ້ເປັນໄປ ຕາມມິຕາມເກີດ ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ພົນເສຍຫາຍ ຫຼືການສູນເສຍພົນປະໂຫຍດ ຂອງປະເທດຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນ.

ຕິດພັນກັບການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງກົງຈັກລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ທັງຢູ່ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຂະແໜງການເສດຖະກິດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຍົກ ສູງປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຕ້ອງຫັນວຽກ, ຫັນພະນັກ ງານ ພ້ອມດ້ວຍ ທຶນຮອນ ແລະ ພາຫະນະ ລົງໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ, ຮາກຖານ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ໃນການຕີລາຄາ, ຊັບຊ້ອນ, ຈັດວາງ ພະນັກງານ ການນຳແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວາລະແຫ່ງຊາດນີ້.

- ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ບັບປຸງ ແລະ ສ້າງເພີ່ມບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການ ຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດ ກໍ່ຄືການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ. ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ຫຼື ນິຕິກຳໃດໆ ຫາກຂັດກັບທິດ ຫຼື ຈິດໃຈ ຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ, ກຸ້ມແກ້ແລ້ວ ຫຼື ບັບປຸງໄດ້ ແມ່ນຈະໃຫ້ປະສິດທິຜົນທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ສ່ວນລວມ ກໍ່ ຄວນເດັດດຽວບັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ບໍ່ປະໃຫ້ຄາຍອັນນິຕິກຳ. ສິ່ງສຳຄັນ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຊ່ອງ ວາງ ຫຼື ສວຍໃຊ້ວາລະແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ກຸ່ມກອນ, ພັກພວກ; ການວາງ ນະໂຍ ບາຍ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຮັດກຸ່ມ, ຮອບດ້ານ ແລະ ພາວະວິໄສ, ກຳຈັດການສວຍໃຊ້ ເພື່ອ ລັບໂລບ, ສໍ້ໂກງ... ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ; ການຈັດເກັບພາສີ-ອາກອນ, ການເຈລະຈາ ແລະ ເຮັດ ສັນ ຍາ ການມອບເໝົາ, ການເຊົ່າ, ການສຳປະທານ... ອັນໃດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ, ສາມາດສ້າງ ເມັດເງິນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ໄວ, ໄດ້ດີກວ່າ ກໍ່ຄວນດຳເນີນການໃຫ້ຮັດກຸ່ມ, ຖືກຕ້ອງ; ອັນໃດ ທີ່ຜ່ານມາ ຍັງເປັນຊ່ອງວາງ, ລັດເສຍປຽບ, ປະເທດຊາດ ເສຍຜົນປະໂຫຍດ ກໍ່ຄວນບັບປຸງແກ້ ໄຂ ແລະ ຍົກເລີກ.

- ໃຫ້ຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນ ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ດຳເນີນມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ການເມືອງແນວຄິດ ຕໍ່ສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ, ສ້າງຄວາມບຸກບືນ ຜ່ານຜາວິກິດການ, ເສີມສ້າງບັນຍາກາດຄວາມສາມັກຄີເປັນປົກແຜ່ນອ້ອມຂ້າງພັກ-ລັດ, ຍູ້ ແຮງຂະບວນການແຂ່ງຂັນຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ປຸກລະດົມທົ່ວປວງຊົນລາວ ຫັນມາຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນລາວ, ນຳໃຊ້ເງິນກີບລາວ, ແຂ່ງຂັນປະດິດສ້າງໃໝ່ ໃນການຜະລິດ- ທຸລະກິດ, ຈຳກັດຄ່ານິຍົມທີ່ສິ່ງເສີມຄວາມຟຸ່ມເຟື້ອຍ, ເປີດກວ້າງການຄ້າຄວ້າ, ການລະດົມສະຕິ ບັນຍາ, ທຶນຮອນ ຂອງນັກວິທະຍາສາດ, ນັກທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ພາກສັງຄົມ ເພື່ອ ເພີ່ມຕື່ມເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມ ໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໄດ້ຮັບການ ປະຕິບັດ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ.

- ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ມີໜ້າທີ່ຕິດ ຕາມ, ກວດກາ ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຕາມພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ ທີ່ກຳນົດໄວ້.

- ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເພົາ, ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ, ນັກທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກອບການ, ສື່ມວນຊົນ ໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ການສະ ໜັບສະໜູນ, ຮວມມື, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດ-ການເງິນ; ພ້ອມທັງປະ ກອບສວນຊ່ວຍເຫຼືອ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະຕິບັດພັນທະ, ໜ້າທີ່ ຂອງພົນລະ ເມືອງລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

- ໃຫ້ຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ເພີ່ມທະວີການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນ, ກະ ແຫຼ່ງຂ່າວ ກ່ຽວກັບໝາກຜົນໃນການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃຫ້ສັງ ຄົມໄດ້ຮັບຊາບ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ໃຫ້ແກ່ປະ ຊາຊົນ.

4. ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ສະຫາຍເລຂາຄະນະພັກ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະ ຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຈົ່ງຮັບຮ້ອນເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່, ເຊື່ອມຊຶມ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ, ກວ້າງ ຂວາງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ

ແລະ ດ້ວຍຈິດໃຈບຸກທະລຸ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຕ້ອງສະຫຼຸບຕີລາຄາ, ກອດກອນບົດຮຽນ ເປັນແຕ່ລະໄຕມາດ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ລາຍງານທຸກໆ 6 ເດືອນ ຕໍ່ກົມການເມືອງ, ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ໄດ້ຮັບຊາບ ແລະ ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

5. ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ມີພົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕ. ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ
ເລຂາທິການໃຫຍ່ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ